

РЕШЕНИЕ

№ 10945

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1901** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на А. Г. Ч., подадена чрез адв.А. К. – САК, срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№ ЕП-34-01-5#6/27.11.2023г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /НАП/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – издаден при нарушение на изискването за форма, допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта му. Посочва, че с Решение № 6626/2023г. по адм.д. № 7119/2023г. по описа на Административен съд София-град е отменен незаконосъобразен отказ на ответника по ЗДОИ като е задължен да се произнесе отново по заявление, регистрирано на 19.06.2023г., съобразно мотивите на съдебното решение. С оспорения отказ отново бил отказан достъп до търсената информация като задълженият субект се позовал на защитени лични данни по см. на Общия регламент за защита на данните. Този извод жалбоподателят намира за незаконосъобразен с оглед обстоятелството, че съдът вече се е произнесъл, че търсената информация представлява обществена такава. Предвид това според него е налице пряко несъобразяване със съдебното решение – порок, водещ до нищожност. Отделно от това липсвало произнасяне по всяко едно от исканията, направени със заявлението,

което водело до немотивираност и липса на преценка на обстоятелствата по всеки едни поставен въпрос. Последното жалбоподателят намира, че представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Не бил спазен принципът, изведен от Конституционния съд в практиката му, според който достъпът до обществена информация е дължим от задължените субекти, а ограничаването на това право е по изключение. Не била извършена и преценка дали е налице надделяващ обществен интерес, при наличие на който информацията е дължима независимо от наличието на защитен признак, който я характеризира. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от адв.К..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 6626/03.11.2023г., постановено по адм.д. № 7119/2023г. по описа на Административен съд София-град е отменен мълчалив отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите за предоставяне на обществена информация по заявление с УРИ 1687168386755/19.06.2023г., подадено от жалбоподателя като преписката е върната на задължения субект за ново произнасяне.

Видно от мотивите на съдебния акт със заявление за достъп до обществена информация, постъпило по електронен път в Централно управление /ЦУ/ на НАП с УРИ 1687168386755/19.06.2023г. жалбоподателят е поискал следната информация: 1. На какъв етап е втората ревизия, както и да се посочи новият номер на контролното производство по отношение на лицето Любена Г. П. /бивша П./. Да се посочи и установени ли са недеklarирани банкови сметки, движимо и недвижимо имущество на ревизираното лице на територията на Република Гърция или в други държави и ако са установени да се посочи в кои държави. 2. Да се посочи на какъв етап е ревизията, както и номера на контролното производство по отношение на П. В. П., установени ли са недеklarирани банкови сметки, движимо и недвижимо имущество на ревизираното лице на територията на Република Гърция или в други държави и ако са установени да се посочи в кои държави. 3. Във връзка с контролно производство, образувано в НАП срещу Ф. С. С. с № 22002222005438-020-001, с посочен краен срок 16.03.2023г. да се посочи удължаван ли е срока, докога, от кого и на какво основание; поискано ли е разрешение от съда за това удължаване; кога се очаква да приключи ревизията. 4. Предвид данни от сайта на НАП, че контролното производство срещу Г. Й. е приключило с ревизионен акт да се посочи установени ли са допълнителни данъчни задължения, обжалван ли е акта, ако да - да се посочи номер/година/съд на делото. 5. Да се посочи контролният номер на производството по отношение на Б. Й. и на какъв етап се намира? 6. Да се посочи контролният номер на производството по отношение на И. С. и на какъв етап се намира? 7. Да се посочи номер/година/съд на делото по обжалването на ревизионния акт на С. Н. – Х..

С Решение № Р-ЦУ-102/03.07.2023г. изпълнителният директор на НАП е разрешил предоставяне на достъп до поисканата със заявление с УРИ 1687168386755/19.06.2023г. /заведено в НАП с вх.№ ЕП-34-01-5/19.06.2023г./ информация, в рамките на допустимото съгласно действащото законодателство, както

следва: по отношение на посочените в заявлението лица НАП като специализиран орган в рамките на своите функции и правомощията на нейните органи и в съответствие с действащата нормативна уредба, е образувала контролни производства по реда на ДОПК – ревизии – като част от тях са приключили, а по отношение на останалите действията продължават и към 22.06.2023г.. В мотивите на решението са цитирани разпоредбите на чл.37, ал.1, т.1 и чл.2, ал.5 от ЗДОИ и на чл.198 от Наказателно процесуалния кодекс /НПК/. Разяснено е какво според чл.4 от Общия регламент за защита на данните е лични данни, както и че обработването на личните данни следва да бъде законосъобразно и добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта. Посочено е, че доколкото с подаденото заявление се изисква информация за конкретни физически лица ЗДОИ не следва да се прилага, а на заявителя може да се предостави информация само в обема, постигащ целите на чл.2, ал.1 от закона.

Това решение съдът е приел, че обективира мълчалив отказ за предоставяне на достъп до поисканата със заявлението информация, тъй като не отговаря на нито един от поставените въпроси, който отказ е незаконосъобразен, тъй като не отговаря на изискването за форма. Делото като преписка е върнато на задължения субект за извършване на преценка на вида и характера на исканата информация и на реда, по който тя може да се предостави, както и оценка на обстоятелствата, представляващи основание за отказ от предоставяне на информацията, като след това се произнесе с мотивирано писмено решение по заявлението, с което поотделно за всяка една от посочените в него точки да предостави или да откаже предоставянето на търсената информация, ако са налице законови пречки за това, вкл. тези, посочени в чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ.

Последвало е изпращането до жалбоподателя на писмо изх.№ ЕП-34-01-5#6/27.11.2023г., с което той е уведомен, че в изпълнение на посоченото по-горе съдебно решение, получено от него на 13.11.2023г., е разгледано подаденото заявление като е констатирано, че се иска предоставяне на информация за конкретно индивидуализирани физически лица, която не е обществена информация по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ, а представлява лични данни, съгласно легалната дефиниция по чл.4, пар.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 9546/ЕО и съгласно императивната разпоредба на чл.2, ал.5 ЗДОИ този закон не се прилага за достъп до лични данни.

Ответникът не е представил доказателства за датата на съобщаване на оспорения акт, въпреки че това е негово задължение, съгласно чл.152, ал.2 АПК и съдът е изискал изпълнението му с разпореждане от 18.03.2024г. С оглед това съдът приема, че правото на оспорване е реализирано в преклузивния срок и жалбата е допустима – подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши длъжната на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото

на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за Националната агенция за приходите тя е специализиран държавен орган към министъра на финансите за установяване, обезпечаване и събиране на публични вземания, и определени със закон частни държавни вземания, следователно изпълнителният директор на НАП като неин орган на управление, е компетентният да се произнесе по подаденото от жалбоподателя заявление.

В конкретния случай това произнасяне е обективизирано в писмо, вместо в изискуемата, съгласно чл.34, респ. чл.38 ЗДОИ, форма на решение, но този порок не представлява съществено нарушение на изискването за форма, доколкото актът е писмен и в него са изложени фактическите и правните основания за постановяване на отказа, с което се дава възможност на заявителя да възприеме смисъла и съдържанието му и да организира адекватно защитата си.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

По отношение приложението на материалния закон съдът намира следното:

Обратно на твърденията на жалбоподателя съдът в Решение № 6626/03.11.2023г. по адм.д. № 7119/2023г. не е квалифицирал търсената от оспорвания информация като обществена по см. на закона. Както се посочи, след отмяната на мълчаливия отказ, какъвто според закона и съдебната практика по ЗДОИ е недопустим, съдът е изпратил преписката на ответника за извършване на преценка на вида и характера на исканата информация и на реда, по който тя може да се предостави, както и оценка на обстоятелствата, представляващи основание за отказ от предоставяне на информацията, като след това се произнесе с мотивирано писмено решение по заявлението, с което поотделно за всяка една от посочените в него точки да предостави или да откаже предоставянето на търсената информация, ако са налице законови пречки за това, вкл. тези, посочени в чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ.

Според настоящия състав търсената информация в частта банкови сметки, движимо и недвижимо имущество на посочените в заявлението физически лица, вкл. посочване на тяхното местонахождение, не представлява обществена информация по дефиницията, регламентирана в чл.2, ал.1 от закона, тъй като тези данни няма да дадат възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, а наличието на интерес към нея не е достатъчен да я дефинира като такава. Целта на закона е да се създаде прозрачност и да се даде

възможност за обществен контрол върху дейността на държавните органи и органите на местно самоуправление във връзка с упражняване на правомощията им, поради което описаните в посочената правна норма признаци, характеризиращи една информация като обществена, следва да са налице кумулативно. Отсъствието на който и да е от тези признаци изключва приложението на закона по отношение на информацията, тъй като тя не е обществена.

На следващо място информацията, касаеща банкови сметки и собственост на едно лице представлява лични данни по см. на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 - "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а чл.2, ал.5 ЗДОИ изключва приложимостта на закона по отношение достъпа до лични данни.

Не така стои въпросът по отношение на другата част от заявлението, с която се иска информация относно дейността на задължения субект – т.напр. по т.1 е отправено запитване на какъв етап е ревизията, извършвана на Любена П., на който въпрос не е отговорено и която информация не представлява лични данни по см. на посочената по-горе дефиниция, по отношение на които ЗДОИ не намира приложение и има характера на обществена информация по см. на чл.2, ал.1 вр. чл.10 и чл.11 ЗДОИ. Също така обществена информация е търсената със заявлението по отношение етапа, на който се намират ревизиите, извършени или извършващи се по отношение останалите посочени лица, удължаването на срока за извършването им, резултата от тях и дали са обжалвани крайните актове, с които са приключили. Тази информация е резултат от упражняване правомощията на задължения субект и може да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността му. Поради това постановеният отказ в посочената част, основан на разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ е незаконосъобразен като постановен при неправилно приложение на материалния закон.

Освен това заявителят се позовава на надделяващ обществен интерес. Такъв според легалната дефиниция на § 1, т.6 ДР ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 или чл.3а, а съгласно § 1, т.5 ДР ЗДОИ до доказване на противното обществен интерес от разкриването на информацията е налице, когато тя: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 съответно - чл.3а, ал.1, т.1 и 2 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3 или чл.3а; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими

обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3 или чл.3а. Оборването на така въведената със закона презумпция е в тежест на задължения субект като липсата на изложени мотиви в акта по този въпрос е самостоятелно основание за отмяната му. По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен в частта, с която е отказано предоставяне на търсената със заявление УРИ 1687168386755/19.06.2023г., /заведено в НАП с вх.№ ЕП-34-01-5/19.06.2023г./ обществена информация, неправилно определена от ответника като лични данни по см. на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, съобразно мотивите по-горе и делото като преписка да бъде изпратено на задължения субект за ново произнасяне в посочената част.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Г. Ч. изричен отказ по заявление УРИ 1687168386755/19.06.2023г., /заведено в НАП с вх.№ ЕП-34-01-5/19.06.2023г./, обективиран в писмо изх.№ ЕП-34-01-5#6/27.11.2023г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите в частта, с която е отказано предоставянето на достъп до обществена информация, неправилно определена като лични данни по см. на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679. ИЗПРАЩА делото като преписка на задължения субект за ново произнасяне по заявлението, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: